

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

25. Dies Maii. Omnis perfectus, perfectionis est indigus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

fuit, vel arcu Teucer, non consilio Agamemnon, nec oratione Nestor, nec divinatione Calchas, nec dolo Ulysses, tot annorum curriculo capere potuerunt. Nos si Deo auspice præliemur; & sub ejus vexillis meremus, speremus fore, ut illius gratiâ freti, robore nixi, numine fulti, vim, tela, consilia, machinas, balistæ, violentas impressiones, & efferatam audaciam vincamus? Ipse è cæli podio non tantum est spectator sed propugnator: & ut Xerxes, pugnam Saraminam ab alto monte spectaturus, in aureo sedis folio, & multos adhibuit scribas, quorum munus fuit, ut quæque res in prælio gererentur, excipere, & fortia uniuscujusque facta notare. Sic Deus è lua machina nos contemplatur pugnantes, juvat ut vincamus, palmas numerat, ac victorias. Sub tali Duce propugnanti, est victoria certa, sub aliis incerta: juxta illud Poëtæ:

Est nulli certum cui pugna velit dare sortum.

25. DIES MAII.

Omnis perfectus, perfectionis est indigus.

Fulgent. ad Monim. l. 1.

Nemo tam perfectus, cui non insit defectus. **I.** Licet jam pedem extuleris ex viâ lata, & à vitiis recesseris, & intuleris in viam arctam, ad virtutes accesseris, nunquam tamen oportet tibi persuadeas, te statim omnibus absolutum numeris, sed potius te scaterere nævis numeris. Nihil enim est aliud in hac vita omnis nro

stra perfectio, quàm minor quædam imperfectio. Nemo est cui non plus desit, quàm adsit prudentiæ, & scientiæ. Hinc nullus scit, quanta nescit. Nullus enim tam est mente sagax, animoque solers, quin in pluribus hallucinetur per ignorantiam, quàm rectè agat per solertiam. Nemo est tam justus, quin plurimum ei desit ad obtinendam justitiam. Nec ulla in illo est virtus, in quâ non sit aliquis nævus. Nec ullus est tam doctus, qui non egeat doceri. Nemo est qui omnia ad summum absolverit. Nec illi fuere tam integri, in quibus nihil ipsa desideraret integritas. Itaque perfectorum justitia est, ut nunquam præsumant se esse perfectos. Hoc ergò sit certum, inter mortales, ex mortalibus, cum mortalibus nihil esse perfectum, nisi per Deum, & in Deo perfectionem consequatur. Cum enim homines infinitis sint obnoxii delictis, nihil pronius est quàm delinquere.

II. Quid miraris? Nullus hominum ordo, in quo non sit aliquid inordinatum: nulla hominum societas, ubi non est aliqua labis fœditas: nullum corpus, tam undique omni elegantia, & lepore venustum, in quo non sit quod possis vel quia deest, addere, vel quia superest, demere. Itaque veteres cum vellent Deorum suorum turbam, ex omni parte esse perfectam, & sine defectu absolutam, & ab omni quod carpi posset vitio eximiam, unum tamen loricæ pedem esse ajunt Olympicæ pompæ, & senatûs ludibrium. In Planetis beneficio lumine juvantibus, maleficus unus est Saturnus. In aëre vitali vi prædito, prætites sunt exitiosi: in metallis opulenti venena; inter herbas cicuta. Sic in Philosophis reperiuntur fatui,

fatui,

fatui, in Grammaticis barbari, in Theologis Hæretici, in militibus meticulosi. Sic nec omnes Advocati sunt Patroni, nec omnes Judices, legum vindicæ, nec Vestales omnes castæ, nec omnes Theologi sunt Theophili. Hæc est humana imbecillitas, quæ ad lapsum prona, ut Harpya, si quid in homine reperit honesti, dehonestat; si quid venusti, devenustat; si quid formosi, deformat. Nemo tam integrè vivit, quin ipsum vel puderet, vel pœniteret sic vixisse. Sic aliqua formæ tam exquisitæ, quàm ipsa Venus, adhuc reperietur aliquis nævus. In ipsa Helena invenietur à Momo macula.

III. Igitur quisque patitur suos manes, quia in quolibet est aliqua quæ inficit labes. Naaman erat charus Regi Syriæ, sed leprosus: Rachel formosissima, sed infœcunda; Lia prole dives, sed lippa oculis Saul Rex, sed exosus. Sic unus est nobilis sanguine, sed pravus indole; est dives fortunæ opibus, sed pauper naturæ dotibus, hic acuto, & astuto ingenio, sed nimis indulgens suo genio: ille est quasi encyclopaedia omnis scientiæ, sed nullius est conscientiæ: ille pollet omnibus artibus, sed & caret omnibus virtutibus: ille prudentiâ est Aristides, sed formâ Theocytes: ille præstans est fago, sed nullus in toga: ille in campo est incomparabilis ut exercitui præsit Imperator, sed non est qui in curia consilia det Senator. Hic benè canit, sed malè pingit: hic valet calamo, sed torpet gladio: ille ut terram excolat est peritissimus arator, sed ut coram populo peroret, nullus orator: ille valet pedibus, sed mancus est manibus: hic habet robustum caput, sed infirmum pedes: hic habet concinnè formatum nasum, sed

scædum in tergore gibbum : hic perfecto est corpore, sed calvo est capite. Nil huic homini videtur deesse, nisi unum, quod non sit aptus præesse. In illo nihil est quod desideres, nisi non esset tam deses. Ille esset factus ad unguem, si caput non scalperet unguibus. Ille esset homo omni ex parte consummatus, nisi esset tam facile iratus. Illius vita esset vivendi norma, nisi sineret se rapi alienâ formâ. Denique sit hoc oraculi vice, quod cecinit Poëta :

Jam vix sunt visi, qui caruere nisi.

26. DIES MAII.

Perditissima ratio est, diligere formam, negligere famam. *Cicero 4. Reth.*

Ubi est vel I. **T**Ametsi quilibet habeat, quo minimus de- displicet homini, defectus, defectus, nullus nullus tamen debet esse in sit neglectus. eo eradendo, ne displiceat Deo, neglectus. Plus rationi repugnat diligere corpus, & negligere animam, quàm deligere formam, & negligere famam. Plus est tibi tua fama, quàm forma, quia illa à pluribus auditur, quàm hæc videtur : inde sis notior commendatione formæ. Pluris quoq; æstimas famam animæ, quàm formâ corporis. Semper agrotare, malum tibi esset intolerabile, inter humanos artus, habere membrum aliquod brutæ pecudis, esset malum inæstimabile. Prodigosior est minimus in animâ nævus, quàm maximus in corpore morbus. Non auderes te foris spectabilem exhi-